

vilde derfor vist have været meget hensigtsmæssigt, om der i Forslaget havde været tilføjet en Bestemmelse om, at denne Convertering ikke kunde have nogen Indflydelse paa deres Pensionering. Det er desuden beklædet nok, at der er ingen Embedsmænd i Landet, der ere rundeligere afslagne end just Underdommerne, flere ere gagerede ligesaa godt og bedre end vore Ministre hidtil. Det forekommer mig nu vel ikke rigtigt, om man vilde fratage de nuværende Underdommere, hvor høit de end ere lønnede, de Tillæg, som de have havt i Dommerformet; men det forekommer mig hensigtsmæssigt at tage en Bestemmelse om Inddragningen af Erstatningen ved Vacance for visse Justitsbetjente, naar de have en vis bestemt Gage, hvorom man saa nærmere kunde blev enig; t. Ex., naar en Justitsbetjent havde, efter Fradrag af Udgifter til Contoithold, en Netto Indtægt af omtrent 2000 eller 2400 Rbd. aarlig, saa mener jeg, at for et saadant Embede var det rigtigt at inddrage Erstatning for Dommerformet. Jeg troer ikke, at disse Embeder vilde blive slettere betjente derfor, jeg troer, at man til et Embede, der ikke har større Omfang end de sædvanlige Underdommer-Embeder, meget let vil kunne faae dygtige Candidater, naar man yder dem den samme Gage, som der ydes de øverste Embedsmænd i Administrationen t. Ex. Departementsschefer. Da vi have saa lange Udsigter med vort Retsvæsens Omordning, troer jeg, at vi engang maae forsøge paa at komme til at inddrage de utilbørlig høie Lønninger, som gives enkelte meget underordnede Justits-Embedsmænd (Hør!). Nærværende Lov forekommer mig derfor at give en meget passende Anledning til at gjøre et Forsøg i denne Retning; jeg troer ikke, at der derved vil skee nogen Indskrænkning i den Berettigelse, som de nærværende Underdommere have til at faae Erstatning for deres Dommerform, fordi den Bestemmelse, som jeg i saafald havde tænkt mig, skulde kun komme til Anvendelse ved foresaldende Vacancer i de paagældende Underdommerembeder.

B. Mørgaard: Den Sum, som nærværende Lovforslag gaaer ud paa, er i og for sig ikke saa stor, skjøndt jeg ikke troer, der be-

høves en saa stor Sum til at dække det Quantum Korn, som disse Embedsmænd lovligt kan tilkomme i Dommer- og Skriverform; men, hvad jeg i denne Sag lægger megen Vægt paa, det er den Argumentation, som gaaer igjennem Motiverne til Lovudkastet. (Hør!). Der findes i Justitsministerens Motivering udtalt, at Gaarde paa 6 Tønder skulle yde 1 Td. Byg, og de mindre Gaarde en halv Tønde; men det kan jo aldrig være saaledes meent, og selvfølgelig maa det være en Trykfeil. Og, naar jeg saaledes vender mig til Sagen selv, saa forekommer det mig, at Loven af 20de Juni 1850 har stillet Sagen paa et nogenlunde rigtigt Standpunkt, naar man anstiller en Beregning over det Quantum Korn, som vil udkomme efter Gaardenes Antal, regnet efter 1 Skp. Byg af en Gaard paa 6 Tdr. og derover og en halv Skp. Byg af mindre Gaarde. Nu har jo den ærede Minister udtalt, at efter de Oplysninger, som vare indhentede fra vedkommende Dommere, ville disse 15,000 Rbd. ikke kunne dække den Indtægt, der lovlig tilkommer dem; her mener jeg, at den ærede Minister ved Ordet „lovlig“ vil have forstaaet det Dommerform, som er skænket disse Embedsmænd i Lovens 1—5—18. Vel har den ærede Rigsdagmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) udtalt, at alle de fornødne Oplysninger denne Sag betreffende allerede vare indhentede af Justitsministeren; men det troer jeg dog ikke forholdt sig saa aldeles rigtigt; thi ved at gjenleese Motiverne til denne Lov kunde jeg virkelig ikke frigjøre mig for den Tanke, at Ministerens Motiver mere ligne en Procedure for Retten, hvor en duellig Jurist søger at forsvare den ene Part, end de ligne Motiver til en Lov, hvor begge Parters Interesse vel bør komme gjensidig i Betragtning. Jeg kan ikke nægte, at, som Sagen stiller sig for mig, saa har den ærede Minister i den Henseende handlet noget eenfaldigt; thi, havde han forespurgt sig hos vedkommende Sogneforstandere, vilde han derved have opnaaet mere end eet Gode; han vilde for det Første have opnaaet det Gode, at kunne frigjøre sig for den Beskyldning, at være gaaet eenfaldig frem, og for det Andet vilde han derved have erholdt endel